

[33:12]

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי הוּוֹה רֵאֵה אֶתְּהָ אָמַר אֱלֹהֵי הָעֹלָ אֶתְּהָ הָזֶה וְאֶתְּהָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְּהָ אָמַרְתָּ יִדְעֶתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצֵּאת זֶזֶן בְּעֵינַי

[33:13]

וְעַתָּה אִם־נָא מִצֵּאתִי זֶזֶן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרוֹכְךָ וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצֵּא־זֶזֶן בְּעֵינֶיךָ וְרֵאֵה כִּי עִמָּךְ הִגֹּי הָזֶה

[33:14]

וַיֹּאמֶר פְּנִי יִלְכוּ וְהִנְזוֹתִי לָךְ

[33:15]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם־אֵינְךָ פְּנִיךָ הַלְכִים אֱלֹהֵי־תַעֲלָזוּ מִזֶּה

[33:16]

וּבַמָּה | יוֹדַע אֲפֹא כִי־מִצֵּאתִי זֶזֶן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הַלֹּא בַלְכַתְךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עָל־פְּנֵי הָאָדָמָה

[33:17]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבָר הָזֶה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִי־מִצֵּאת זֶזֶן בְּעֵינַי וְאִדְעֶךָ בְּשֵׁם

[33:18]

וַיֹּאמֶר הִרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ

[33:19]

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עָלֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לִפְנֶיךָ וּזְמַנְתִּי
אֶת־אֲשֶׁר אֲזַח וּרְזַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרוּזִם

[33:20]

וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פְּנֵי כִי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וּזְמִי

[33:21]

וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מִקּוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עָלַי־הַצּוּר

[33:22]

וְהָיָה בְעֵבֶר כַּבְּדִי וּשְׂמִתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וּשְׂכַתִּי כַּפֵּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי

[33:23]

וְהִסְרֵתִי אֶת־כַּפֵּי וּרְאִיתָ אֶת־אֲזוּרִי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ

[34:1]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּסַל־לְךָ שְׁנֵי־לְחֹזַת אַבְנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְכַתְּבַתִּי
עָלֶיךָ־הַלְחֹזַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִיוּ עָלֶיךָ־הַלְחֹזַת הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ

[34:2]

וְהָיָה זָכוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הָרַם סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי עַם עָלֶיךָ־רֹאשׁ הָהָר

[34:3]

ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר ההוא

[34:4]

ויפסל שני לזות אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל ההר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקוז בידו שני לזות אבנים

[34:5]

וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה

[34:6]

ויעבר יהוה | על פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רזום וזנן ארך אפים
ורב חסד ואמת

[34:7]

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וזטאה ונקה לא ינקה פקד | עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

[34:8]

וימהר משה ויקד ארצה וישתחו

[34:9]

וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצַּאתִי זֶזְן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְךְ־נָא אֲדֹנָי בִּקְרַבְנוּ כִּי
עִם־קִשְׁה־עֶרְףְּ הוּא וְסִלְזֹזַת לְעֹנְנָנוּ וְלִזְטָאֲתָנוּ וְזִזְלֹתָנוּ

[34:10]

וַיֹּאמֶר הֲנֵה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית זָגָד כֹּל־עִמְךָ אֲעִשֶׂה נְפִלְאֹת אֲשֶׁר
לֹא־זָבְרָאוּ בְּכֹל־הָאָרֶץ וּבְכֹל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כֹּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֲתָהּ בִּקְרַבּוֹ
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־זֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמְךָ

[34:11]

שְׁמַר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצֹּוך הַיּוֹם הַזֶּה גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֲמֹרִי
וְהַכְּנֻעֵנִי וְהַזְזֹתִי וְהַפְרֹזִי וְהַזְזוּי וְהַיְבוּסִי

[34:12]

הֲשִׁמֵּר לְךָ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָהּ בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יְהִי
לְמוֹקֵשׁ בִּקְרַבְךָ